

PAPER_DE_VIDRE_

Número 62, 15/03/13

Paper de Vidre: polint lletres, envernissant literatura (Núvol)

Laura Basagaña

Article publicat el 5.04.13 al diari digital Núvol (<http://www.nuvol.com/noticies/paper-de-vidre-polint-lletres-envernissant-literatura/>)

Si la lletra és la fusta, l'escriptura seria fer l'acció de passar el paper de vidre per sobre de la superfície que volem polir, allisar i transformar el material per convertir-lo en quelcom artístic. El paper de vidre és necessari per fer art i la Revista *Paper de Vidre* és fidel a la seva missió: és un gran calaix on trobar fustes i peces de tota mena: anàlisis literàries, entrevistes musicals i periodisme que enfoca l'art en una barreja de treball rigorosíssim i artesanal.

Ahir va tenir lloc a la galeria d'art del restaurant Imprevist, del barri del Raval, la presentació del segon volum del llibre *Paper de Vidre* (LaBreu, 2013) l'ànima de paper de la revista digital que duu el mateix nom i que continua activa i enèrgica des de l'any 2002. Guillem Miralles, director i editor de la revista, Tina Vallès, escriptora i coeditora de Paper de Vidre, Ester Andorrà, editora de LaBreu, Maria Bohigas, responsable de Club Editor i Martí Sales, escriptor i músic hi van ser presents.

La llum vermella omplia l'espai de l'*Imprevist* (Ferlandina, 34), mentre amics, col·laboradors *papervidrencs*, família i amants de les lletres feien temps abans que commencés l'esdeveniment. *Una nova polida* estava a punt de ser presentada davant de tots nosaltres. Un retrat d'un temps i d'una època, capturat a partir d'entrevistes a escriptors, músics, poetes, arquitectes, editors. Una fotografia feta a partir de la paraula escrita que, tal com deia **Martí Sales**, té molt de valor llegir passat un temps. "Vam entrevistar artistes abans que esdevinguessin famosos i té molt morbo llegir aquests articles ara, al cap del temps. Permet descobrir indicis, detalls" i destaca l'època del 2000 al 2007 com una era musical fantàstica on "grups, segells i mànagers que volen fer música de qualitat i en català tenen una època de creixement fecund". Al Paper de Vidre s'hi han entrevistat nous clàssics com en Joan Miquel Oliver o Roger Mas, vells clàssics com el Pau Riba i grups limítrofes com Els nens eutròfics o Els Surfing Sirles.

Ester Andorrà va avançar que aquest segon volum "té el doble de pàgines que l'anterior, però la meitat de tiratge". Esclaten les rialles còmplices del públic assistent. Maria Bohigas, responsable del Club Editor, li responia "és el que toca ara", mentre deixava anar una rialla sincera. Hi ha crisi, sí, però les ganes de construir i crear no s'aturen. Andorrà destaca la gran tasca de la revista *Paper de Vidre*: "un mosaic de cultura que no depèn de subvencions, ni de vendes, ni d'anunciants. Un mitjà que té llibertat total i que ens ha permès que entrevistéssim artistes de l'escriptura, molts d'ells novells en aquella època, que no podíem somniar que acabaríem publicant a LaBreu". Andorrà demana a l'audiència que llegeixin lentament el llibre i que en gaudeixin.

Maria Bohigas va definir aquest volum com un passeig. "El *Paper de Vidre* és una passejada que no saps on et portarà, amb territoris familiars, territoris gens familiars que t'atrauen, i també, territoris gens familiars que no t'atrauen. Però fins i tot en el desacord que puguin provocar alguns passatges és interessant de conèixer". Bohigas cita la pel·lícula *Lisbon Story* on un personatge "capta meravelles sonores a través d'un micròfon gros i pelut" i és exactament això, segons Bohigas, el que fa -també- *Paper de Vidre*. Els sons màgics que la revista ha captat - a través de paraules clau- són "*la por*", estat d'ànim que es palpava l'any 1948, a la postguerra i del qual en parla Núria Folch, vídua de l'escriptor i editor Joan Sales i curadora de *La mort i la primavera* de Rodoreda, en una entrevista que Eugeni Estopà, Tina Vallès i Guillem Miralles li fan. "L'altre so captat és *la sexualitat*", diu Bohigas. I aquest so es deixa escoltar en una entrevista que Mercè Ibarz fa a Joan Sales, per parlar de poesia i *Incerta glòria*. Finalment, Bohigas destaca l'apartat del llibre dedicat a Rodoreda i com la veien els nascuts als setantes i recorda que "la Rodoreda en sabia un niu de narrar l'erotisme. Els traductors ja saben que expressar erotisme en la nostra llengua no és gens fàcil, perquè el català és una llengua de menestrals i capellans".

Tina Vallès aprofita per definir l'estil de *Paper de Vidre*, una revista que va començar amb 30 subscriptors que rebien la revista per correu l'any 2002 i que amb 62 números a l'esquena és tota una referència en el camp de les arts escrites i musicals. "L'estil de la revista es basa en l'elegància o educació -en primer lloc-, en l'exigència de qualitat, l'altruisme -perquè els col·laboradors escriuen sense remuneració econòmica- i en l'entusiasme. La revista mostra una mirada neta a la cultura dels últims 10 anys, amb una curiositat creixent i formada per gent que vol llegir entre línies".

Guillem Miralles recorda l'inici de tot plegat, "el dia abans de Sant Jordi del 2002", una època on hi començava a haver una "sobrecàrrega informativa i on volíem apostar pel coneixement del propi medi", assegura que van començar amb una "escriptura automàtica" sense saber cap on portaria tot allò. Hi ha hagut moments dolços i també amargs però Miralles en els moments durs s'ha repetit una frase de Màrius Serra, que va llegir en el llibre de relats *La vida normal*: "La vida normal és l'única vida possible i la literatura sempre en prové, tot i que al final acabi en una altra banda».

Les melodies intimistes i sornegueres de **Roger Puig** -guitarrista d'*Els nens eutròfics*- enfilen un comiat amanit per moltes veus, molta vida i espurnes d'enginy. Per molts anys!